

[Jens Thoft]

blem er, at det koster sølle 75-100 mio. kr., som jo altså disse skatteydere nu i virkeligheden har betalt for meget siden 1. januar 1987 hvert år, fordi de ikke har været i stand til at gå ind i virksomhedsordningen, da revisorudgiften ville blive større end den skattebesparelse, der lå ved at gå ind i ordningen.

Det er altså godt nok, at vi forenkler. Men når der nu foreligger en model til forenkling og man med et enkelt snuptag kunne sørge for, at det omfattede disse mennesker, som altså har betalt for meget i skat, så er det da ærgerligt, at Folketinget ikke er villig til det.

Og når jeg tænker på, hvordan regeringen uden problemer lader debatten om kængurudollar og kroneobligationsfiduser køre i månedsvis, uden at der skrives ind, og hvor mange flere penge end sølle 75 mio. kr. der derved damper ud af statskassen, så er det da ærgerligt, at når det gælder den lille husmand, den lille udlejningsejer og den lille købmand, kan Folketinget ikke rumle sig sammen til at gøre noget ved det. Det ærgrer mig.

Eller tag nu den fidus, der ligger med Irland og Madeira, hvor vi har nogle tovlige dobbeltbeskatningsoverenskomster, som skatteministeren ikke kan få sig rumlet sammen til at opsigte, og som koster væsentlig mere end disse 75 mio. kr. Det er da ærgerligt!

Vi har en regering, som altid fremhæver det væsentlige i retssikkerheden. Men der er da ikke meget retssikkerhed i, at den store købmand, som tjener så meget, at han ikke kan nå at bruge pengene, kun skal betale 34 pct. i skat, mens den lille købmand eller den lille landmand risikerer både at skulle betale 6 og 12 pct. skat, selv om han faktisk har underskud.

Jeg vil derfor appellere til skatteministeren om at give os et løfte om, at han vil se positivt på dette spørgsmål. Og lad os så tage det forslag tilbage i udvalget og få rettet den dato. Det koster 75 mio. kr., men i betragtning af, hvor meget man solder op på huller, man ikke stopper, er det da peanuts, og det er da en retfærdighedsgerning.

Undervisningsministeren har også et problem her. Undervisningsministeren har mange SU-modtagere, som tror, at vi har løst problemet for dem, da vi tog lejeværdien i egen bolig ud af SU-indkomsten. Men vi har ikke løst problemet for dem alle sammen, for nogle af dem er nemlig andelshavere i små udlejnings-

ejendomme, som de bruger som boligkollektiver. Og nu får de overskuddet af ejendommen plottet ind som indkomst, der får betydning for SU, som de derefter skal betale tilbage.

Jeg har været ude for eksempler på, at sådanne SU-modtagere vil være nødt til at betale deres revisor for at lade dem gå ind i virksomhedsordningen, for at de kunne undgå at skulle betale 7.000 kr. eller 8.000 kr. tilbage i SU, for det koster kun 6.000 kr. at have revisoren i arbejde, og så er der stadig væk sparet 2.000 kr. Men kunne vi da ikke lade være med på den måde at støtte denne specielle branche – den klarer sig såmænd nok.

Jeg vil derfor også opfordre undervisningsministeren til, at han af hensyn til de SU-modtagere, som vi ikke fik løst problemet for, prøver at løse problemet med den forenkledede virksomhedsordning. For ved at gå ind i den forenkledede virksomhedsordning vil man kunne slippe for at blive ramt på SU-området.

Der er altså 4 grupper, jeg gerne vil løse problemerne for: Det er de mindre landmænd, de mindre byerhverv, de studerende, som bor i andelsboliger, der er organiseret som udlejningsejendomme, og andre ejere af mindre udlejningsejendomme.

Det er altså ikke de store. Og jeg er ked af det, hvis Folketinget altid lader de store slippe billigere end de små. Men flytter vi ikke datoen, lader vi altså de store slippe billigere end de små.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil indlede med at sige, at vi fra Fremskridtspartiets side er enige i meget af det, hr. Jens Thoft har sagt, og derfor støttede vi også hr. Jens Thoft i, at man skulle lade bestemmelsen gælde fra 1. januar i år.

Vi mener, at hr. Jens Thoft har ret i sine betragtninger om de små erhvervsdrivende, landmændene osv. Men det var ikke det hele, vi var enige med hr. Jens Thoft i. Nogle gange er vi meget enige, og andre gange er vi meget uenige.

Undertiden forstår jeg ikke rigtig, hvad det er, hr. Jens Thoft foreslår. Specielt kan jeg ikke forstå, at hr. Jens Thoft har så meget imod, at revisorerhvervet får en hel masse at lave, når hr. Jens Thoft nu skal starte igen, lige så snart der har været valg. Man kunne få det indtryk,